

Arrest

nr. 320 036 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 30 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 2000.

1.2. Verzoeker dient op 23 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 16 april 2024 en 16 juli 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 29 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben, en van de clan Benadiri (Reer Hamar, Cilib Gad), subclan Shanshi te zijn. U bent geboren op 8 augustus 2000 in Merka, de hoofdstad van Lower Shabelle, in de wijk Saraha. Vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Somalië op 5 september 2021 woonde u daar in een huis met uw beide ouders. Uw moeder is op 1 april 2022 in Merka in het ziekenhuis overleden aan de gevolgen van hoge bloeddruk. Uw vader werd op 4 september 2021 meegenomen door Al-Shabaab en werd door Al-Shabaab gedood op 22 juli 2022.

U geeft aan dat u Somalië verlaten heeft omdat u bedreigd werd door Al-Shabaab omwille van het werk van uw vader en u. Jullie baatten een kleermaker, Tokyo 2, uit in Merka. Op een middag kwamen er soldaten van AMISOM met de vraag om zeven futu shari, een soort hemd, voor hen te maken. Jullie namen deze opdracht aan en u deed de metingen.

Die namiddag kregen eerst uw vader en vervolgens u telefoon van Al-Shabaab. Tegen uw vader zeiden ze dat hij moest stoppen met kleren maken voor ongelovigen. Indien hij dit niet deed zou hij verantwoordelijk zijn voor wat er hem overkomt. U kreeg de boodschap dat u moest stoppen met het maken van kleren voor ongelovigen.

Wanneer u uw vader vertelde over deze telefoon en dat u schrik had, besloot hij om deze opdracht voor zeven futu shari af te maken en daarna geen nieuwe kledij meer voor AMISOM te maken, door te zeggen dat jullie bezet zijn.

Zes dagen later, op 4 september 2021, kwamen de soldaten van AMISOM terug om hun kledij op te halen. Kort daarna kreeg u weer telefoon van Al-Shabaab, met de boodschap dat u nog bezig was met het werk waarvoor ze u hadden gewaarschuwd, en de bedreiging dat ze u en uw vader zouden doden.

Wanneer u dit vertelde aan uw vader, herhaalde die dat jullie geen kleren voor AMISOM meer zouden maken. U verklaart dat jullie uit schrik die namiddag zijn thuisgebleven en de winkel niet hebben opengedaan. Uw vader ging vervolgens naar het Maghrib en Isha gebed. Tussen deze twee gebeden was hij in een andere winkel, van A.S.. Daar werd hij meegenomen door Al-Shabaab. Uw moeder werd hierover telefonisch ingelicht door iemand die dit gezien had. U was intussen een brood gaan kopen tegenover uw huis, toen u terug binnenkwam vertelde uw moeder u dat uw vader werd meegenomen door Al-Shabaab.

U geeft aan dat er twintig minuten later, om 20.00 uur, hard op de deur werd geklopt bij u thuis. Daarop keek u door een klein raampje en zag u gemaskerde en gewapende mannen staan. U zei tegen uw moeder dat dit Al-Shabaab was, zij antwoordde dat u weg moest lopen. Vervolgens bent u over een muurtje gesprongen en naar het huis van uw tante twee huizen verderop gegaan. Hier hebt u de nacht doorgebracht.

Ondertussen heeft Al-Shabaab uw moeder bedreigd met een pistool tegen haar hoofd en hebben ze heel uw huis doorzocht. Toen ze u niet vonden, vertrokken ze weer. Uw moeder belde naar uw tante, die vertelde dat u daar was. Uw moeder verloor door hoge bloeddruk het bewustzijn en werd naar het ziekenhuis gebracht door burens die Al-Shabaab hadden horen aankloppen. Uw moeder verbleef tot haar dood enkele maanden later in dit ziekenhuis.

De volgende dag, 5 september 2021, vertrok u met de jongen A.M. die u met de boot naar Jazeera bracht. Hij bracht u in contact met de smokkelaar A.B., u ging met een bajaaj (driewieler) vanuit Jazeera naar zijn huis in Hamar (Mogadishu). Van daaruit bent u via Turkije en Italië naar België gekomen waar u aankwam op 19 maart 2022 en op 23 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat u hen ontvluchtte. Verder verklaart u ook dat u als lid van een minderheidsclan gediscrimineerd werd en dit opnieuw zou kunnen gebeuren als u zou terugkeren naar Somalië.

Ter staving van uw verzoek legt u vier foto's voor van uw job als kleermaker en drie foto's van uw ouders.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*U verklaart dat u bij terugkeer vreest **gedood te worden door Al-Shabaab** (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16.04.2024, p. 30; notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 16.07.2024, p. 17; vragenlijst CGVS d.d. 24.10.2022, vraag 4). Er wordt echter vastgesteld dat u onwaarschijnlijke en incoherente verklaringen aflegde over de problemen met Al-Shabaab die u inroept als grond van uw vrees voor vervolging.*

U verklaarde dat Al-Shabaab zowel uw vader als u een eerste keer hebben opgebeld nog dezelfde dag dat de militairen van AMISOM bij uw winkel zijn geweest. Hierbij droegen ze jullie op om te stoppen met werken voor de ongelovigen, omdat jullie anders zelf verantwoordelijk zouden zijn voor wat er jullie zou overkomen (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 7). Dit was op 4 september 2021 (CGVS 1, p. 21). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter enkel dat uw vader gebeld werd, en zegt u niets over een telefoontje van Al-Shabaab dat u ontvangen zou hebben (vragenlijst CGVS d.d. 24/10/2022, vraag 3.5). Volgens uw verklaringen doorheen de persoonlijke onderhoudsop het CGVS heeft u zelf niet één, maar tweemaal telefoon gehad van Al-Shabaab, en heeft u zelfs via de telefoonmaatschappij geverifieerd dat het om een telefoonnummer van Al-Shabaab ging (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, pp. 7-9). Deze telefonische bedreigingen zijn kernbestanddelen van uw asielrelaas. Het feit dat u bij DVZ niet aanhaalde dat u zelf opgebeld en bedreigd werd door Al-Shabaab, maar enkel dat uw vader opgebeld werd ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook sterk.

Nadat u en uw vader een dreigtelefoon kregen van Al-Shabaab om te stoppen met het werk voor de militairen van AMISOM, besloten jullie om die bestelling verder af te maken (CGVS 1, pp. 9, 16, 22; CGVS 2, pp. 8). Uw verklaringen dat u na het ontvangen van een dreigtelefoon wel verdergaat met het werk waarvoor u bedreigd werd, klempt op manifeste wijze met de ernst van de bedreigingen van Al-Shabaab die in uw regio nog steeds konden doen wat ze wilden (CGVS 1, p. 18). Sterker nog, u verklaarde dat er een kleermaker, H.B., reeds in 2018 vermoord werd omdat hij voor militairen werkte, er werd namelijk een granaat in zijn winkel gegooid (CGVS 1, p. 27; CGVS 2, p. 17). Het is dan ook erg ongeloofwaardig dat u vervolgens aangeeft dat u en uw vader na deze moord geen enkele voorzorgsmaatregel getroffen zouden hebben. Er kan op zijn minst verwacht worden dat u hier reeds over nagedacht zou hebben, u gaf echter duidelijk aan dat jullie geen stappen ondernamen (CGVS 2, p. 7). Dat uw vader pas zo laat met het plan op de proppen kwam om AMISOM-soldaten te weigeren door te zeggen dat jullie het druk hebben terwijl jullie hier na de moord op iemand met hetzelfde profiel niet aan dachten is reeds bijzonder vreemd (CGVS 1, pp. 9, 16; CGVS 2, p. 7). Dat jullie na de uitdrukkelijke doodsbedreigingen van Al-Shabaab alsnog jullie werk verderzetten zonder enige veiligheidsmaatregelen, is onmogelijk ernstig te nemen. Wanneer u gevraagd wordt waarom u toch besloot om dit werk af te maken kwam u niet verder dan meermaals te zeggen dat er al metingen genomen waren en dat er een voorschot betaald was (CGVS 1, pp. 9, 16, 22; CGVS 2, p. 8). Erop gewezen dat uw keuze om een afspraak en een voorschot na te komen tegenover een bedreiging voor uw leven een vreemde beslissing is, geeft u aan dat u niet kon weigeren omdat ze anders konden vermoeden dat u een band met Al-Shabaab zou hebben. Dit zou ertoe leiden dat u gearresteerd of vermoord zou kunnen worden (CGVS 2, p. 8). Dit is echter geen afdoende verklaring gelet op het alternatief, gedood te worden door Al-Shabaab die u reeds expliciet hadden bedreigd met de dood. Deze houding is dan ook een sterke tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas. In de door u geschetste context waarin een kleermaker in de regio in het recente verleden reeds werd gedood omwille van zijn werk voor militairen is het bovendien hoogst onwaarschijnlijk dat de commandant volgens u eerder nooit naar jullie winkel kwam en alles regelde via zijn broer H. (CGVS 2, pp. 5-6) maar vervolgens wel samen met de militairen van AMISOM publiekelijk, zelfs met een colonne van zes of zeven wagens, een bestelling kwam plaatsen van in totaal zeven kledingstukken (CGVS 1, pp. 9, 28; CGVS 2, p. 6) in de plaats van opnieuw op subtielere en dus veiligere manier te werk te gaan. Ook zij moeten hebben ingezien dat zij u door dergelijke werkwijze in een lastig parket zouden kunnen brengen. Jullie maakten de bestelling voor de militairen van AMISOM af, en zij kwamen deze afhalen. Dezelfde dag, verklaart u tijdens de persoonlijke onderhouds, kreeg u weer telefoon van Al-Shabaab om te zeggen dat ze wisten dat jullie waren doorgestaan met het werk en u en uw vader zouden doden. Hierop zijn jullie die namiddag thuisgebleven en bleef de winkel gesloten, omdat jullie schrik hadden na deze telefoon verklaarde u (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 9). Echter zijn zowel uw vader als u nog wel buitengekomen diezelfde dag. U verklaart immers dat u thuis een dutje heeft gedaan omdat u hoofdpijn had, maar daarna wel naar de bakker bent geweest. Uw vader ging nog even een wandeling doen, ging naar de moskee, en ging tussen twee gebeden door ontspannen in de winkel van A.S. met vrienden van hem. Daar werd hij volgens uw verklaringen ook ontvoerd (CGVS 1, p. 22; CGVS 2, pp. 9-10). Dat jullie uit angst voor Al-Shabaab de

winkel sluiten en thuisblijven, maar dezelfde dag nog gewoon buiten zouden komen om alledaagse dingen te doen in de openbare ruimte is volstrekt ongeloofwaardig gelet op de ernst van de (doods)bedreigingen aan jullie adres. Wanneer u gevraagd wordt om dit verklaren geeft u aan dat u er niet over heeft nagedacht en dat de bakker dichtbij was, dat u dacht geen problemen te kunnen krijgen als u niet naar een andere wijk ging (CGVS 2, p. 10). Ook dit klemmt geheel met de door u geschetste context. Dat u en uw vader geen enkele voorzorgsmaatregel namen op dezelfde dag dat jullie leven bedreigd werd door Al-Shabaab doet dan ook op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U gaf tevens tegenstrijdige verklaringen over de ontvoering en het overlijden van uw vader. U zei bij de DVZ dat uw vader uit zijn winkel werd ontvoerd terwijl u bij het CGVS zei dat uw vader ontvoerd werd uit de winkel van iemand anders (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS 1, p. 28). Deze opvallende incoherentie ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U was ook tegenstrijdig over het moment waarop u op de hoogte kwam van de ontvoering van uw vader. U geeft in het eerste persoonlijk onderhoud aanvankelijk aan dat u thuis was op het moment van zijn ontvoering, dat u van niets wist, Al-Shabaab uw huis bezocht waarna u wegliep naar het huis van uw tante A. (CGVS 1, p. 16). Na even in dat huis te verblijven belde uw moeder naar A. met de boodschap dat uw vader ontvoerd werd (CGVS 1, p. 16). Daarop vroeg uw moeder telefonisch aan A. om u in veiligheid te brengen, waarna uw moeder het bewustzijn verloor omwille van hoge bloeddruk en naar het ziekenhuis gebracht werd door burens. U heeft uw moeder niet meer gehoord tot haar dood (CGVS 1, pp. 16, 24). Later in dat zelfde persoonlijk onderhoud gaf u echter aan dat uw moeder al eerder op de hoogte was van de ontvoering van uw vader, en u dit had verteld toen u terugkwam na het kopen van een brood (CGVS 1, p. 22). U verklaarde hierover dat er ongeveer twintig minuten zaten tussen het moment dat u vernam dat uw vader werd meegenomen en het moment dat Al-Shabaab bij u thuis kwam aankloppen (CGVS 1, pp. 22-23). Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u aan dat uw moeder u al over de ontvoering van uw vader had ingelicht toen u nog thuis was (CGVS 2, p. 13) hetgeen dus niet overeenkomt met uw eerdere verklaringen tijdens het eerste persoonlijke onderhoud (CGVS 1, p. 16). Bij de DVZ zei u daarenboven dat uw tante A. naar uw moeder was gegaan om te zeggen dat u bij haar thuis was (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd geeft u enkel aan dat er misschien een vergissing gemaakt is bij de DVZ (CGVS 1, p. 29). Nog frappanter is uw verklaring dat uw moeder naar het ziekenhuis moest en daar bleef omwille van de schok van de dood van uw vader en omwille van u (CGVS 2, p. 13). U verklaarde bij de DVZ nochtans dat uw moeder overleed op 1 april 2022 en uw vader op dat moment nog steeds in gevangenschap in Jilib leefde (verklaring DVZ d.d. 08/04/2022, vraag 13). Ook op het CGVS gaf u aan dat uw vader pas op 22 juli 2022 gedood werd (CGVS 1, p. 16, 25). Dat uw moeder dan ook in het ziekenhuis diende te blijven door de schok van het overlijden van uw vader is geheel onverenigbaar met het feit dat zij meer dan drie maanden voor uw vader overleed.

Doorheen de motivering werden tot dusver een aantal opvallende incoherenties vastgesteld met uw verklaringen bij de DVZ. Hiermee geconfronteerd weet u dit telkens aan een mogelijke miscommunicatie bij de DVZ en zei u dat u werd gevraagd om het kort te houden omdat u er later uitgebreid over zou kunnen vertellen (CGVS 1, p. 29; CGVS 2, pp. 10, 12, 16). Uw verklaringen bij de DVZ werden u echter voorgelezen in het Somalisch en u heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle wezenlijke elementen uit uw asielrelaas vermeldt. U gaf bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS bovendien aan dat uw interview bij de DVZ vlot was verlopen (CGVS1, pp. 3-4). De opeenstapeling van incoherenties doorheen uw verschillende verklaringen zijn dan ook een erg sterke contra-indicatie van de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uw verklaringen over de werkwijze van Al-Shabaab overtuigden evenmin. Niet alleen was de commandant al twee jaar klant bij jullie, ook voor andere Somalische militairen maakten jullie kleren. Toch kregen jullie pas problemen met Al-Shabaab vanaf dat jullie één opdracht voor militairen van AMISOM kregen (CGVS 2, p. 6). Het is niet plausibel te noemen dat Al-Shabaab andere opdrachten voor militairen wel zou tolereren, maar zou overgaan tot dergelijke drastische maatregelen na amper één contact met AMISOM voor zeven kledingstukken. Het is verder geheel onduidelijk wat Al-Shabaab te winnen had bij de ontvoering en ongeveer tien maanden lang durende opsluiting van uw vader. U vernam dat ze u na uw vertrek nog steeds wilden pakken en doden zoals uw vader (CGVS 2, p. 14). Dit staat haaks op hun eerdere handelingen: na het bezoek aan uw huis namen ze klaarblijkelijk niet eens de moeite om twee huizen verder bij uw tante te kijken of u zich daar schuilhield, hetgeen het geval was. Tot slot informeerden u en uw familieleden zich slechts zeer beperkt over het lot van uw vader. Tijdens zijn vermissing ondernam u niets om meer te weten te komen over hem (CGVS 2, p. 11). Ondanks de eventuele angst dat er iets zou gebeuren met jullie mag toch iets van poging verwacht worden, al is het om jullie eigen risico beter in te kunnen schatten. Jullie vernamen van zijn overlijden maar vervolgens ondernam niemand van uw familie ook maar iets om meer te weten te komen

over wat er met hem was gebeurd (CGVS 1, p. 26). Waar hij gedood werd, weet u aldus niet (CGVS 1, p. 25). Van een verzoeker om internationale bescherming mag nochtans verwacht worden dat hij zich zo goed als mogelijk informeert over de kernelementen van zijn relaas. Aangezien u vanuit België nog contact had met het thuisfront kon u op zijn minst proberen om meer te weten te komen. Uw nalaten hieromtrent doet wederom afbreuk aan de aanwezigheid van enige vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie. Uw verklaring dat uw familieleden uit schrik niets durven te vragen en niets te maken willen hebben met jullie problemen klemmt bovendien met de vaststelling dat uw oom langs vaderszijde zich kort na uw vertrek reeds in jullie huis vestigde (CGVS 1, p. 30).

Uit het voorgaande volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bedreigd werd door Al-Shabaab en uw vader hierdoor ontvoerd en gedood werd.

U haalt ook tweede vrees aan, namelijk **discriminatie omdat u deel uitmaakt van een minderheidsclan** (CGVS 1, p.30; CGVS 2, p. 16; vragenlijst CGVS, vraag 3.7b). U slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie. Hoewel het CGVS erkent dat het mogelijk is dat personen die behoren tot de Shanshiclan (ernstige) moeilijkheden kunnen ondervinden in Somalië, wijst de algemene informatie (zie infra) er op dat de Reer Hamar, waartoe uw clan behoort, weliswaar een minderheidsgroep uitmaken maar meer macht hebben dan de andere minderheidsgroepen. Hoe dan ook wijst de informatie er op dat het louter behoren tot deze minderheidsgroep niet volstaat om een nood van internationale bescherming vast te stellen. Er moet gekeken worden naar de individuele omstandigheden van de zaak om te oordelen of er sprake is van een nood aan internationale bescherming en u slaagde er niet in dit in uw persoonlijk geval aannemelijk te maken. U haalde deze discriminatie immers niet aan wanneer u door het CGVS gevraagd werd wat u vreest in geval van terugkeer, ook niet wanneer u expliciet gevraagd werd of er nog andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Somalië (CGVS 1, p. 30; CGVS 2, p. 17). De geloofwaardigheid en ernst van een dergelijke vrees worden hierdoor reeds danig ondermijnd. De zaken die u aanhaalt wijzen er bovendien niet op dat de door u aangehaalde discriminatie dermate zwaarwichtig is om aanzien te worden als vervolging zoals bepaald in de definitie van de vluchtelingenconventie. U geeft aan dat soldaten in uw winkel niet de afgesproken prijs betaalden maar uit niets blijkt dat dit ook maar iets met uw clan te maken had en niet simpelweg een jammerlijk voorval van afpersing uitmaakte (CGVS 2, p. 16). U werd ook eens geslagen aan een moskee en eens in een andere wijk staande gehouden door een soldaat die het blijkbaar grappig vond om tweemaal boven uw hoofd te schieten en u een stamp gaf omdat u uit een andere wijk afkomstig was (CGVS 2, p. 17). Uit deze voorbeelden blijkt echter hoegenaamd niet dat u ernstige problemen ondervond louter omwille van het feit dat u tot de clan Shanshi behoort, laat staan dat u hierdoor vervolging zou dienen te vrezen.

Tijdens uw schooltijd werd u ook geslagen door andere kinderen en u werd soms uitgescholden voor korte boom (CGVS 2, pp. 16-17). Dit neemt echter niet weg dat u wel degelijk in staat was om scholing te volgen en pas stopte toen uw vader u vroeg om samen met hem in zijn naaiwinkel te komen werken omwille van de algemene veiligheidssituatie in uw regio (CGVS 1, p. 5). Verder blijkt dat u ondanks de aangehaalde discriminatie in uw levensonderhoud kon voorzien door te werken in de zaak van uw vader en u huisvesting had in een huis met meerdere verdiepen en een compound dat eigendom was van uw vader (CGVS 1, pp. 5, 9-10, 12). De door u geschetste levensomstandigheden zijn dan ook geenszins in overeenstemming met een situatie van vervolging. Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u in het verleden te maken kreeg met (ernstige) discriminatie of doelgerichte vervolging omwille van uw clan, is er geen enkele aanwijzing dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of**

Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De neergelegde documenten beïnvloeden bovenstaande vaststellingen niet. De vier foto's die u voorlegde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dienden om uw bewering dat u een kleermaker was te staven. Dat u ooit een kleermaker was wordt op zich niet in vraag gesteld. Van de foto's die u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voorlegde beweert u dat dit uw ouders zijn. Er is geen enkel aantoonbaar bewijs dat dit het geval is, aangezien het telkens een foto van een enkele persoon betreft. Zelfs indien er van zou worden uitgegaan dat dit foto's van uw ouders zijn, heeft dit geen invloed op de bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens betoogt hij dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Na een theoretische uiteenzetting, verschaft hij volgende concrete toelichting bij zijn eerste middelonderdeel omtrent de vluchtelingenstatus.

“Volgens verweerster is verzoeksters relaas niet geloofwaardig. Verzoeker is van mening dat de redenen van de commissaris-generaal om hem de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, ontoereikend en onhoudbaar zijn. Op basis van verzoekser verklaringen zijn wij enerzijds van mening dat zij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar asielaanvraag aannemelijk te maken en anderzijds dat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegeven. Er zijn namelijk voldoende aanwijzingen om zijn verklaringen als vaststaand te beschouwen. Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: « dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains » (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010). Volgens vaste rechtspraak: « les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002). 3.1. Voorafgang opmerking Volgens het CGVS heeft de verzoeker geen bewijzen voorgelegd waaruit blijkt dat hij bijzondere procedurele behoeften heeft, en het CGVS heeft evenmin dergelijke behoeften in het geval van de verzoeker vastgesteld. Verzoeker is echter van mening dat dergelijke procedurele behoeften in zijn geval bestaan, als gevolg van zijn niet-opgeleide profiel. Verzoeker is van mening dat het CGVS rekening had moeten houden met haar laaggeschoolde profiel bij het stellen van de vragen en het beoordelen van haar antwoorden, quod non. Verzoekster was immers van mening dat dit laaggeschoolde profiel een aantal van haar tekortkomingen en fouten kon verklaren.

3.2. Foutieve inschatting van de dreiging door Al-Shabaab

De verzoeker betwist krachtig de beoordeling door het CGVS met betrekking tot de geloofwaardigheid van de bedreigingen die tegen hem zijn geuit door de groep Al-Shabaab. Het CGVS heeft de omvang en aard van deze bedreigingen geminimaliseerd of verkeerd begrepen, wat wijst op een fundamentele beoordelingsfout in de analyse van het dossier. Verschillende aspecten moeten in overweging worden genomen om de ernst van de vervolgingen die de verzoeker en zijn familieleden hebben ondergaan, te demonstreren.

A. *Territoriale controle en invloed van Al-Shabaab: Al-Shabaab is een van de machtigste terroristische groeperingen in Somalië en beheerst uitgestrekte gebieden, vooral in de zuidelijke en centrale regio's van het land, waar ook de geboortestad van de verzoeker ligt. Deze groep legt haar eigen wet op en gebruikt intimidatie, geweld en standrechtelijke executies om haar macht over de burgerbevolking te behouden. Iedereen die ervan wordt verdacht samen te werken met de Somalische regeringstroepen of internationale krachten, zoals AMISOM (Afrikaanse Unie-missie in Somalië), wordt een prioritair doelwit voor Al-Shabaab. De verzoeker en zijn familie, die noodgedwongen werk hebben verricht voor soldaten van AMISOM, worden automatisch door Al-Shabaab gezien als collaborateurs. Deze perceptie leidt tot systematische vergeldingsacties, waaronder ontvoering, marteling en executie, zoals is gebeurd met de vader van de verzoeker. Het CGVS heeft in haar evaluatie onvoldoende rekening gehouden met het feit dat Al-Shabaab straffeloos kan opereren in gebieden waar de centrale regering geen controle heeft of verzwakt is. Zelfs in gebieden die door AMISOM worden gecontroleerd, garandeert de militaire aanwezigheid niet de veiligheid van burgers, omdat Al-Shabaab daar voortdurend druk blijft uitoefenen via verrassingsaanvallen en directe bedreigingen.*

B. *Gerichte vervolging: De bedreigingen die Al-Shabaab heeft geuit tegen de verzoeker en zijn familie zijn niet vaag of algemeen van aard. Ze zijn expliciet en direct gekoppeld aan concrete daden: de gedwongen samenwerking met AMISOM, die door Al-Shabaab als verraad wordt beschouwd. Dit type vervolging is systematisch en heeft veel Somalische burgers getroffen. Het geval van de vader van de verzoeker, die om dezelfde redenen is ontvoerd en geëxecuteerd, bewijst dat deze bedreigingen niet alleen geloofwaardig zijn, maar ook dodelijk. De verzoeker benadrukt bovendien dat Al-Shabaab hem persoonlijk bleef vervolgen, zelfs na de ontvoering van zijn vader. Zijn vlucht naar België is een direct gevolg van deze bedreigingen, en zijn terugkeer naar Somalië zou hem onmiddellijk weer blootstellen aan vervolging. Al-Shabaab beschouwt vluchten naar het buitenland als een extra daad van verraad, wat het risico op vergeldingsmaatregelen bij terugkeer verder vergroot.*

C. *De brute methoden van Al-Shabaab: Al-Shabaab staat bekend om zijn brute methoden en openbare executies. De groep schuwt er niet voor terug om niet alleen de individuen die direct betrokken zijn bij de autoriteiten of buitenlandse troepen, maar ook hun familieleden te viseren. Door de vader van de verzoeker te executeren, stuurde Al-Shabaab een duidelijk signaal: iedereen die met "ongelovigen" samenwerkt, zal worden gestraft. De verzoeker, als zoon van het slachtoffer en voormalig gedwongen medewerker, is nu door deze associatie gemarkeerd, wat hem in een uiterst onveilige situatie plaatst als hij zou worden teruggestuurd naar Somalië.*

D. *Foutieve inschatting door het CGVS van de impact van herhaalde bedreigingen: Het CGVS lijkt de impact van de herhaalde bedreigingen door Al-Shabaab te hebben onderschat en heeft zich gefocust op kleine inconsistenties in de verklaringen van de verzoeker. Deze inconsistenties kunnen echter worden verklaard door het trauma dat hij heeft opgelopen en de constante angst waarin hij leeft. Uit onderzoek blijkt dat personen die extreme vormen van geweld of doodsb bedreigingen hebben ondergaan, vaak moeite hebben om traumatische gebeurtenissen chronologisch en consistent te relateren. Dit doet echter niets af aan de realiteit en de ernst van de bedreigingen. Bovendien stoppen de bedreigingen niet met het vertrek van de verzoeker. Al-Shabaab, als goed georganiseerde en geïnformeerde organisatie, beschikt over netwerken in veel regio's van Somalië en houdt de activiteiten van burgers, met name degenen die naar het buitenland vluchten, nauwlettend in de gaten. De terugkeer van de verzoeker naar Somalië zou door Al-Shabaab worden gezien als een kans om haar autoriteit opnieuw te bevestigen door middel van geweld. Als overlevende en getuige van de vervolgingen die zijn familie heeft ondergaan, zou de verzoeker een direct en onmiddellijk doelwit zijn.*

E. *Impact van de dood van de vader van de verzoeker: De ontvoering en dood van de vader van de verzoeker, naast het feit dat het een persoonlijk tragisch verlies is, vormen duidelijke bewijzen van de vervolgingsmethoden die Al-Shabaab hanteert. Deze executie toont op tastbare wijze aan dat de bedreigingen die tegen de familie zijn geuit, reëel en zonder genade werden uitgevoerd. Het CGVS heeft nagelaten rekening te houden met het effect van dit geweld op de verzoeker zelf en met het acute gevaar waarmee hij zou worden geconfronteerd in geval van terugkeer.*

Conclusie: Het CGVS heeft een duidelijke beoordelingsfout gemaakt door de dreiging die door Al-Shabaab wordt gevormd te bagatelliseren. De verzoeker en zijn familie hebben systematische vervolgingen ondergaan vanwege hun gedwongen band met AMISOM. De ontvangen bedreigingen kunnen niet lichtvaardig worden opgevat, en de verzoeker loopt een ernstig risico op de dood of gewelddadige vervolging als hij zou terugkeren naar Somalië. Het CGVS moet zijn beslissing herzien in het licht van deze elementen en de verzoeker de noodzakelijke internationale bescherming bieden om zijn veiligheid te waarborgen.

3.3. Onderwaardering van de risico's verbonden aan het behoren tot een clan

Het CGVS heeft de specifieke risico's waaraan de verzoeker is blootgesteld vanwege zijn lidmaatschap van de minderheidsclan Benadiri, subclan Shanshi, niet adequaat beoordeeld. Deze minderheid wordt historisch gemarginaliseerd en gediscrimineerd in Somalië, wat hen bijzonder kwetsbaar maakt voor gewelddadige vervolging. Hoewel het CGVS gedeeltelijk erkent dat deze minderheidsgroep te maken heeft met problemen, onderschat het de ernst en omvang van de specifieke vervolgingen waarvan deze mensen het slachtoffer zijn. Het behoren tot deze subclan vergroot het risico op geweld en discriminatie bij terugkeer naar Somalië, en dit is onvoldoende in aanmerking genomen in de afwijzingsbeslissing.

A. *Systematische discriminatie van minderheidsclans in Somalië* De verzoeker behoort tot de subclan Shanshi, een subgroep van de clan Benadiri, die historisch en tot op heden wordt gemarginaliseerd in Somalië. De Benadiri, ook wel bekend als Reer Hamar, zijn kustbewoners die altijd als vreemdelingen en minderwaardig werden beschouwd door de dominante clans in het land, zoals de Hawiye of Darod. Vanwege hun status als ontwapende minderheid worden deze groepen vaak gezien als gemakkelijke doelen voor militieën, terroristische groepen zoals Al-Shabaab, en zelfs door lokale autoriteiten. Het CGVS heeft verzuimd de werkelijke impact van deze discriminatie op de veiligheid van de verzoeker te beoordelen. De stigmatisering waarmee leden van de Benadiri-clan, met name die van de subclan Shanshi, worden geconfronteerd, gaat veel verder dan louter economische of sociale moeilijkheden. Het gaat om een vervolging die fysieke geweldpleging, afpersing, rechtenschendingen en systematische uitsluiting van machtsstructuren combineert. In deze context maakt de verzoeker deel uit van een onbeschermd bevolking, kwetsbaar voor aanvallen, uitbuiting en onmenselijke behandeling, simpelweg vanwege zijn clancidentiteit.

B. *Verhoogd risico op vervolging door Al-Shabaab* Als lid van een minderheidsclan is de verzoeker ook bijzonder kwetsbaar voor vervolging door gewapende groeperingen zoals Al-Shabaab, die clanverdelingen uitbuiten om hun controle over de bevolking te versterken. Minderheden zoals de Benadiri, door hun geringe militaire macht en politieke isolement, zijn een favoriet doelwit voor Al-Shabaab. Deze groep beschouwt leden van minderheden, vooral degenen die samenwerken met overheids- of internationale troepen, als verraders van de islamitische zaak en vervolgt hen zonder genade. In het geval van de verzoeker heeft het feit dat hij gedwongen werd, samen met zijn vader, om voor de AMISOM-soldaten te werken, hen direct blootgesteld aan de dreiging van Al-Shabaab, die geweld gebruikt om deze kwetsbare bevolkingsgroepen te terroriseren. Bovendien heeft de verzoeker, als lid van een subclan zoals de Shanshi, noch de bescherming van een sterke clanstructuur, noch de middelen om zichzelf te verdedigen tegen aanvallen van Al-Shabaab of enige andere militie. Door deze specifieke risico's die verband houden met het behoren tot een minderheid te negeren, heeft het CGVS de ernst van de situatie en de werkelijke dreigingen waarmee de verzoeker te maken zou krijgen bij terugkeer naar Somalië, onderschat.

C. *Afwezigheid van bescherming door de staat en andere dominante clans* De verzoeker en zijn familie, als leden van de Benadiri-clan, genieten geen enkele betekenisvolle bescherming van de Somalische staat. In werkelijkheid is de Somalische regering grotendeels machteloos om minderheden zoals de Benadiri te beschermen, vooral in de door gewapende groepen zoals Al-Shabaab gecontroleerde gebieden. Zelfs in gebieden onder regeringscontrole worden clans uit minderheidsgroepen vaak gemarginaliseerd en zonder bescherming achtergelaten tegen aanvallen, afpersing en discriminatie. In tegenstelling tot de dominante clans, die over gewapende militieën beschikken om zichzelf te verdedigen en invloed uit te oefenen, zijn de Benadiri ontwapend en zonder politieke steun. Ze zijn dus regelmatig het slachtoffer van geweld door de dominante clans of door opstandige troepen. De verzoeker, zonder banden met een dominante clan, zal bij terugkeer naar Somalië geen enkele kans op bescherming hebben. Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met het totale gebrek aan clansupport voor de verzoeker, wat de risico's op vervolging aanzienlijk vergroot.

D. *Voorbeelden van soortgelijke vervolgingen binnen de Benadiri-clan* De verzoeker heeft in zijn communicatie met zijn advocaat verschillende voorbeelden genoemd van soortgelijke incidenten waarbij leden van de Benadiri-clan werden vervolgd om vergelijkbare redenen. Zo heeft hij het geval genoemd van een man genaamd Xuseeney, die in Marko woonde, een stad die eveneens door Al-Shabaab werd gedomineerd. Deze man werd vermoord omdat hij weigerde water te verkopen aan Somalische soldaten, uit angst voor vergeldingsmaatregelen van Al-Shabaab. Dit type geval toont de dubbele vervolging waaraan leden van de Benadiri-gemeenschap worden blootgesteld: enerzijds worden ze bedreigd door Al-Shabaab omdat ze weigeren samen te werken, en anderzijds worden ze in gevaar gebracht als ze voldoen aan de eisen van de regeringskrachten. Dit geval, evenals verschillende andere soortgelijke incidenten in Marko, toont aan dat het risico op geweld tegen de verzoeker geen geïsoleerde situatie is. Het bewijst dat leden van de Benadiri-clan systematisch worden geviséerd door vervolgingen, wat de situatie van de verzoeker uiterst gevaarlijk maakt in geval van terugkeer naar Somalië. Het CGVS heeft de omvang van deze gemeenschapsrisico's niet voldoende in overweging genomen. Conclusie Het CGVS heeft de specifieke risico's die verband houden met het behoren van de verzoeker tot de Benadiri-minderheid, subclan Shanshi, duidelijk onderschat. De systematische discriminatie waarvan de leden van deze gemeenschap het slachtoffer zijn, gecombineerd met de afwezigheid van staatsbescherming en de voortdurende dreiging van Al-Shabaab, plaatst de verzoeker in een situatie van acuut gevaar bij terugkeer naar Somalië. Het CGVS moet zijn besluit herzien met inachtneming van de specifieke vervolgingen waarvan de verzoeker mogelijk het slachtoffer kan worden vanwege zijn clancidentiteit, en internationale bescherming dienovereenkomstig toekennen.

3.4. Afwezigheid van een interne beschermingsmogelijkheid

Het argument dat door het CGVS wordt aangevoerd, namelijk dat de verzoeker zich eenvoudigweg naar een andere regio van Somalië zou kunnen verplaatsen om aan Al-Shabaab te ontsnappen, is niet alleen onrealistisch, maar ook in strijd met de huidige realiteit van de Somalische context. Al-Shabaab beschikt over uitgebreide netwerken die zich over het hele Somalische grondgebied uitstrekken, waardoor elk idee van interne bescherming of toevlucht ineffectief is om verschillende redenen:

A. Alomtegenwoordige aanwezigheid van Al-Shabaab in heel Somalië Al-Shabaab is niet beperkt tot een specifieke regio in Somalië; het oefent aanzienlijke invloed en controle uit in landelijke gebieden en is tegelijkertijd in staat om gewelddadige operaties uit te voeren in grote steden. Volgens recente rapporten controleert Al-Shabaab delen van het centrum en het zuiden van Somalië, maar blijft het ook actief in gebieden die theoretisch onder controle van de regering staan. De capaciteit van Al-Shabaab om aanvallen uit te voeren, gerichte moorden te plegen en afpersing door te voeren door heel Somalië, maakt het onwaarschijnlijk dat een regio van het land een veilige schuilplaats zou kunnen bieden. De verzoeker zou dus geen geografisch gebied kunnen vinden dat beschermd is tegen of vrij van de invloed van Al-Shabaab. Zelfs in grote steden zoals Mogadishu, die onder de nominale bescherming staan van de federale Somalische regering en de AMISOM (de missie van de Afrikaanse Unie in Somalië), blijven frequente aanvallen van Al-Shabaab plaatsvinden. Bovendien beschikt Al-Shabaab over netwerken van informanten en geïnfiltreerde agenten in verschillende gemeenschappen, waardoor het risico op ontdekking voor iedereen die probeert te ontsnappen aan hun controle, toeneemt.

B. Discriminatie en vervolging van minderheidsclans in andere regio's Naast de specifieke bedreigingen van Al-Shabaab, zou de verzoeker ook worden geconfronteerd met systematische discriminatie vanwege zijn behoren tot de clan Benadiri, subclan Shanshi, die historisch gemarginaliseerd wordt in veel regio's van Somalië. Zelfs buiten de gebieden die onder directe controle van Al-Shabaab staan, zijn leden van deze minderheid blootgesteld aan clangeweld, uitbuiting en sociale uitsluiting op grote schaal. De Benadiri hebben bijvoorbeeld niet de bescherming van grote, machtige clanstructuren, wat hen kwetsbaar maakt voor de andere dominante clans, zelfs in relatief veilige regio's. Het CGVS heeft onvoldoende erkend dat verplaatsing naar een andere regio niets zou veranderen aan deze discriminatie, aangezien deze onderdrukkende dynamieken tegen minderheidsclans wijdverbreid zijn in Somalië. De verzoeker, als lid van een minderheid zonder gewapende verdediging of politieke steun, zou blootgesteld blijven aan nieuwe vervolgingen, zelfs buiten de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden. Het is onwaarschijnlijk dat hij elders in Somalië een veilig en stabiel leven kan opbouwen, vooral omdat hij waarschijnlijk gedwongen zou worden in kampen voor ontheemden te blijven, waar geweld, armoede en discriminatie blijven bestaan.

C. Onvermogen van de Somalische staat om effectieve bescherming te bieden De Somalische staat, verzwakt door decennia van burgeroorlog, politieke fragmentatie en infiltratie door extremistische groepen zoals Al-Shabaab, is niet in staat om adequate bescherming te bieden aan zijn burgers, laat staan aan leden van minderheidsclans. Hoewel de militaire aanwezigheid van de AMISOM belangrijk is in bepaalde stedelijke centra, garandeert dit niet de veiligheid van burgers en kan het Al-Shabaab niet beletten om terroristische operaties uit te voeren. In deze context negeert de suggestie dat interne bescherming mogelijk is voor de verzoeker de realiteit van de institutionele zwakte van de Somalische staat. Zelfs in de zeldzame gebieden waar de regering schijnbaar nominale controle uitoefent, tonen de gerichte aanvallen en moorden door Al-Shabaab aan dat de staat niet in staat is effectieve veiligheid te bieden. Dit geldt in het bijzonder voor minderheidsclans zoals die van de verzoeker, die geen toegang hebben tot de beschermende netwerken van gemeenschappen die worden geboden door grote clanstructuren.

D. Jurisprudentie over het ontbreken van interne beschermingsalternatieven Veel uitspraken van internationale instanties voor de bescherming van vluchtelingen, evenals landstudies, hebben vastgesteld dat de optie van interne bescherming in Somalië vaak niet van toepassing is, vooral in het geval van minderheidsclans. Rechtbanken hebben erkend dat Al-Shabaab een wijdverspreide dreiging vormt in het hele land, waardoor het onmogelijk is om veiligheid te garanderen door simpelweg naar een andere regio te vluchten. Bovendien maken de systematische discriminaties waaraan minderheidsclans worden blootgesteld, zelfs in gebieden onder regeringscontrole, de interne beschermingsoptie niet alleen illusoir, maar ook gevaarlijk. Conclusie Het argument van het CGVS dat de verzoeker aan de vervolging van Al-Shabaab zou kunnen ontsnappen door naar een andere regio van Somalië te verhuizen, is ongegrond. Al-Shabaab vormt een alomtegenwoordige bedreiging in bijna alle regio's van het land, en de verzoeker, als lid van een gemarginaliseerde minderheidsclan, zou worden blootgesteld aan systematische discriminatie en clangeweld, zelfs buiten de direct door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden. Het CGVS moet deze evaluatie herzien en erkennen dat de verzoeker geen levensvatbare interne beschermingsoptie heeft in Somalië.

3.5 Ernst van de dreigingen bij terugkeer

Het CGVS heeft duidelijk de omvang en ernst van de dreigingen die op de verzoeker rusten bij een eventuele terugkeer naar Somalië onderschat. Het simpele feit dat de verzoeker is gevlucht om aan Al-Shabaab te ontsnappen, kan door deze groep worden gezien als verraad, wat de directe bedreiging voor zijn leven aanzienlijk verergert. Al-Shabaab staat erom bekend bijzonder gewelddadig op te treden tegen degenen die zij beschouwen als verraders of tegenstanders van hun ideologieën, wat de verzoeker blootstelt aan een acuut en groot risico op gewelddadige vergeldingsacties bij terugkeer naar Somalië.

A. Al-Shabaab en het begrip verraad Al-Shabaab beschouwt elke poging om uit hun invloedssfeer of controle te ontsnappen als een daad van verraad. Mensen die aan hun autoriteit proberen te ontkomen, worden actief opgejaagd en met geweld gestraft. De verzoeker, die al door Al-Shabaab is gevisieerd vanwege zijn gedwongen samenwerking met de AMISOM-troepen, wordt daarom als een vijand van de groep gezien. Zijn vlucht, niet alleen uit zijn oorspronkelijke woonplaats, maar ook naar het buitenland, versterkt deze perceptie van verraad. Al-Shabaab beschikt over goed gevestigde netwerken in Somalië die in staat zijn om mensen die zij als verraders beschouwen op te sporen, zelfs als zij naar andere regio's van het land verhuizen. Een

terugkeer van de verzoeker zou hem onmiddellijk in een uiterst gevaarlijke situatie brengen. Al-Shabaab heeft in het verleden laten zien dat ze niet aarzelen om mensen die zij als verraders beschouwen, publiekelijk te executeren om een duidelijk signaal naar de bevolking te sturen en verdere vluchtpogingen of samenwerking met externe krachten te ontmoedigen. B. Gewelddadige vergeldingsacties en risico op de dood Al-Shabaab staat bekend om zijn meedogenloze vergeldingsacties tegen degenen die weigeren zich aan hun eisen te houden of die als medewerkers van de overheidstroepen of internationale troepen worden beschouwd. Het feit dat de verzoeker en zijn familie gedwongen werden om voor de AMISOM-troepen te werken, en dat hij met de dood werd bedreigd, bewijst dat de groep hem al beschouwt als een potentiële verrader. Zijn terugkeer naar Somalië zou een direct risico voor zijn leven vormen, aangezien hij geen enkele mogelijkheid zou hebben om te ontsnappen aan de vergeldingsacties van Al-Shabaab, die hem zouden opsporen vanwege zijn vluchtgeschiedenis en gedwongen samenwerking. Uit eerdere gevallen blijkt dat Al-Shabaab in staat is tot gewelddadige vergeldingsacties, waaronder openbare executies, gerichte moorden en ontvoeringen, met als doel andere leden van de gemeenschap te intimideren. De terugkeer van de verzoeker naar Somalië zou waarschijnlijk leiden tot een keten van vergeldingsacties die waarschijnlijk zouden eindigen in zijn moord of ernstige mishandeling.

C. Het huidige en voortdurende risico van doodsb bedreigingen De doodsb bedreigingen die tegen de verzoeker zijn geuit, blijven actueel. Zijn simpele vlucht beëindigt deze dreiging niet; het verergert deze juist. Al-Shabaab blijft een sterke greep houden op de gebieden die zij controleren, en hun informele netwerken zijn zelfs aanwezig in stedelijke gebieden die zogenaamd onder controle staan van de overheid. Dit betekent dat een terugkeer van de verzoeker naar Somalië, of hij nu naar een stedelijk of landelijk gebied gaat, het risico op de dood of geweld niet zou verminderen; integendeel, het zou zijn blootstelling aan gevaar alleen maar vergroten. Het is belangrijk te benadrukken dat de dreigementen van groepen zoals Al-Shabaab geen loze of theoretische dreigementen zijn: ze worden systematisch en met extreme wreedheid uitgevoerd. Het feit dat de verzoeker al eerder werd gevisieerd omdat hij weigerde door te gaan met zijn gedwongen werk voor AMISOM, bewijst dat hij wordt gezien als een tegenstander of een medewerker van de "vijanden" van Al-Shabaab, wat hem direct in levensgevaar brengt bij terugkeer.

D. Het ontbreken van bescherming tegen Al-Shabaab in Somalië De verzoeker zou bij terugkeer naar Somalië geen adequate bescherming hebben. De Somalische regering en de veiligheidstroepen, inclusief AMISOM, zijn niet in staat om de veiligheid van burgers in door Al-Shabaab gecontroleerde of beïnvloede gebieden te waarborgen. Zelfs in steden die door de overheid worden gecontroleerd, zijn terroristische aanslagen, gerichte moorden en vergeldingsgeweld aan de orde van de dag. De verzoeker, met zijn persoonlijke geschiedenis en de specifieke bedreigingen die hij heeft ontvangen, zou op geen enkele manier adequaat kunnen worden beschermd tegen de vergeldingsacties van Al-Shabaab, noch door de staat, noch door lokale autoriteiten.

Conclusie Het CGVS heeft de ernst van de dreigementen waarmee de verzoeker wordt geconfronteerd bij terugkeer naar Somalië onderschat. Het feit dat de verzoeker is gevlucht voor Al-Shabaab, versterkt alleen maar het gevaar dat hij loopt. Al-Shabaab beschouwt vlucht als een daad van verraad, en de vergeldingsacties tegen degenen die weigeren zich aan hun eisen te houden, zijn meedogenloos en systematisch. Vanwege de directe doodsb bedreigingen die hij al heeft ontvangen en het ontbreken van bescherming van de Somalische staat, zou de verzoeker bij terugkeer naar Somalië onmiddellijk zijn leven riskeren.

4. Toepassing van Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Zou Uw Raad van mening zijn dat de vervolgingen ten aanzien van verzoeker geloofwaardig en genoeg vastgesteld zijn, moet Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet worden toegepast. Dit artikel is zo geschreven : «Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. ». Het feit dat verzoekster in het verleden reeds werd vervolgd leidt tot het vermoeden dat verzoeker in geval van terugkeer opnieuw zal worden vervolgd, en keert de bewijslast om. In casu heeft het CGVS echter niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolgingen in geval van terugkeer opnieuw zullen gebeuren, of dat verzoeker toegang aan effectieve bescherming van de overheden zal hebben. De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire beschermingsstatus, waarbij verzoeker uitvoerig ingaat op de veiligheidssituatie en citeert uit objectieve landeninformatie .

3. Aanvullende nota's

Verzoeker maakt op 14 november 2024 , 1 december 2024 en 3 december 2024, overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aanvullende nota's over.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”* De Raad sluit zich bij deze analyse aan. Door in het verzoekschrift louter te wijzen op zijn ongeschoold profiel, toont verzoeker niet aan dat hij niet in staat is om volwaardig deel te nemen aan de procedure tot internationale bescherming. Vooreerst wijst de Raad erop dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn vluchtrelaas uit de doeken te doen.

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege bedreigingen door Al-Shabaab, nadat zijn vader en hijzelf in hun kledingwinkel een bestelling voor AMISOM-soldaten hebben aangenomen. Verzoekers vader werd door Al-Shabaab ontvoerd en vermoord. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming vier foto's van zichzelf als kleermaker neergelegd, evenals drie foto's van een volwassen man en vrouw. Dienaangaande wijst de Raad erop dat noch de commissaris-generaal noch de Raad betwisten dat verzoeker in het verleden aan het werk was als kleermaker. Wat betreft de foto's van een volwassen man en vrouw, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat uit niets blijkt dat deze personen daadwerkelijk verzoekers ouders zijn en, zelfs aangenomen dat dit zo is, hiermee geen uitspraak wordt gedaan over verzoekers vluchtrelaas. Dit geldt tevens voor de bij aanvullende nota van 14 november 2024 overgemaakte foto's van een volwassen man en vrouw, waarvan verzoeker andermaal stelt dat dit zijn ouders zijn. Verzoeker maakt verder bij aanvullende nota van 1 december 2024 foto's over van een deur, die is gesloten met een slot. Dienaangaande merkt de Raad op dat deze foto's niet meer aantonen dan wat hierop staat afgebeeld, met name een deur en een slot. Uit niets blijkt dat dit daadwerkelijk verzoekers kledingzaak zou zijn, laat staan dat hieruit zou blijken dat deze gesloten deur het gevolg zou zijn van een *“langdurige sluiting”* als *“direct gevolg van de bedreigingen van Al-Shabaab”*. In de door verzoeker bij aanvullende nota van 3 december overgemaakte usb-stick figuren twee video's van dezelfde gesloten deur, waarop tevens een uithangbord *“Tokyo Tailor”* hangt.

Nogmaals benadrukt de Raad dat uit deze gegevens geenszins kan worden afgeleid dat de gesloten deur het gevolg zou zijn van een langdurige sluiting wegens bedreigingen van Al-Shabaab. De stem op de achtergrond spreekt Somalisch, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud hiervan. In de toelichtende nota bij de aanvullende nota van 3 december 2024 stelt verzoeker dat de stem aangeeft dat hij erg is aangedaan door wat verzoeker is overkomen en dat het een geluk is dat verzoeker is kunnen vluchten. Hierbij wijst de Raad erop dat dit niet meer zijn dan verklaringen, afgelegd door een vriend van verzoeker op diens vraag. Deze verklaringen hebben een sterk gesolliciteerd karakter en er kan op geen enkele wijze worden geverifieerd of deze waarachtig zijn. Verder kunnen op de usb-stick drie video's worden teruggevonden, waarin een wijk wordt getoond met gebouwen, waarvan één gebouw in puin. Er kan hierbij geen enkele link worden gemaakt met verzoekers vluchtrelaas. In de mate dat verzoeker hiermee wilt duiden op de algemene veiligheidssituatie in Marko, verwijst de Raad naar de uiteenzetting omtrent de subsidiaire

beschermingsstatus (zie *infra*). Wat betreft de laatste video op de usb-stick, betreft het een video van twee Somalische mannen die een uitleg geven in het Somalisch. Hier ontbreekt elke verduidelijking van wat verzoeker hiermee wenst aan te tonen en er kan op geen enkele wijze een link worden gemaakt met zijn vluchtrelaas. Wat ten slotte de foto's – zowel op usb-stick als de kopieën bij aanvullende nota – van sociale mediakanalen, waarop personen zouden staan die werden vermoord, ontbreekt ook hier elke link met verzoekers persoonlijk vluchtrelaas. Volgens verzoeker zou het gaan om bekende personen in de stad Marko, waaronder hoge functionarissen, die afkomstig zijn uit ondervertegenwoordigde stammen of stammen zonder wapens. Er kan evenwel op geen enkele wijze worden geverifieerd of deze personen daadwerkelijk voormeld profiel hebben of dat zij vermoord werden, laat staan dat kan worden geverifieerd in welke omstandigheden zij om het leven kwamen. Hieruit kan alleszins niets worden afgeleid omtrent verzoekers eigen vluchtrelaas, noch blijkt hieruit dat personen afkomstig van verzoekers clan systematisch zouden worden vervolgd.

5.1.3. Hoewel verzoeker zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoekers verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

5.1.4. Na zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat enerzijds er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas inzake de problemen met Al-Shabaab en anderzijds de aangehaalde discriminatie wegens het behoren tot een minderheidsclan onvoldoende zwaarwichtig is. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat:

(a) verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) niet aanhaalde dat hij zelf opgebeld en bedreigd werd door Al-Shabaab, maar enkel dat zijn vader opgebeld werd, terwijl deze bedreigingen een kernelement van het asielrelaas zijn;

(b) verzoekers verklaringen omtrent zijn gedragingen na het ontvangen van een dreigetelefoon klemmt met de ernst van de bedreigingen van Al-Shabaab in een regio waar ze nog steeds konden doen wat ze wilden, waarbij (i) verzoeker ook verklaarde dat er eerder een kleermaker werd vermoord omdat hij voor militairen werkte; (ii) het, gelet op deze omstandigheid, ongeloofwaardig is dat verzoeker en zijn vader geen enkele voorzorgsmaatregelen zouden hebben getroffen of hierover zouden hebben nagedacht; (iii) het ongeloofwaardig is dat verzoeker en zijn vader na de bedreigingen alsnog hun werk hebben verdergezet; (iv) de verklaring dat zij, indien zij weigerden verder te werken mogelijks zouden worden vermoed banden te hebben met Al-Shabaab, niet kan overtuigen, aangezien zij door Al-Shabaab expliciet met de dood werden bedreigd; (v) het in de door verzoeker geschetste context ook onwaarschijnlijk is dat een commandant, die nooit eerder naar zijn winkel kwam en alles regelde via een tussenpersoon, plots samen met militairen van AMISOM, publiekelijk en met een colonne van zes of zeven wagens, een bestelling komt plaatsen voor zeven kledingstukken; (vi) er kon worden verwacht dat de commandant op een subtielere en dus veiligere manier te werk zou gaan; (vii) zowel verzoeker als zijn vader zijn nog buitengekomen en hebben nog alledaagse dingen gedaan in de openbare ruimte, op dezelfde dag als de bedreigingen van Al-Shabaab, na het afwerken van de bestelling voor de AMISOM soldaten;

(c) er sprake is van tegenstrijdige verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS over de ontvoering en het overlijden van verzoekers vader;

(d) er sprake is van tegenstrijdige verklaringen omtrent het moment waarop verzoeker op de hoogte kwam van de ontvoering van zijn vader, waarbij (i) verzoeker in zijn eerste persoonlijk onderhoud aanvankelijk verklaarde dat hij pas op de hoogte werd gebracht van de ontvoering toen hij reeds bij zijn tante A. verbleef, terwijl hij later tijdens het eerste persoonlijk onderhoud en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij reeds op de hoogte was van de ontvoering toen hij nog thuis was; (ii) verzoeker bij de DVZ verklaarde dat zijn tante A. naar zijn moeder was gegaan om te zeggen dat hij daar was;

(e) verzoeker bij de DVZ verklaarde dat zijn moeder overleed in april 2022 en zijn vader op dat moment nog in gevangenschap leefde en ook bij het CGVS verklaarde dat zijn vader pas in juli 2022 werd gedood, doch tegelijk stelde dat zijn moeder naar het ziekenhuis moest en daar bleef omwille van de schok van het overlijden van zijn vader en omwille van hem, waarbij de verklaring dat zijn moeder in het ziekenhuis diende te blijven door de schok van het overlijden van verzoekers vader geheel onverenigbaar is met het feit dat zij meer dan drie maanden voor verzoekers vader overleed;

(f) de vastgestelde incoherenties met de verklaringen bij de DVZ kunnen niet worden verantwoord door de verklaring dat er een mogelijke miscommunicatie was en dat hem werd gevraagd om het kort te houden, waarbij (i) verzoekers verklaringen bij de DVZ hem werden voorgelezen in het Somalisch en hij deze voor

akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen; (ii) ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas vermeldt; (iii) verzoeker bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS bovendien aangaf dat zijn interview bij de DVZ vlot was verlopen;

(g) verzoekers verklaringen over de werkwijze van Al-Shabaab niet overtuigen, waarbij (i) verzoeker plots problemen kreeg vanaf dat hij één opdracht voor militairen van AMISOM kreeg, terwijl de commandant al meer dan twee jaar klant was bij hem en hij ook voor andere Somalische militairen kleren maakte; (ii) het onduidelijk is wat Al-Shabaab te winnen had bij een ontvoering en ongeveer tien maanden durende opsluiting van verzoekers vader; (iii) de handelingen van Al-Shabaab, waarbij zij na het bezoek aan verzoekers huis niet eens de moeite namen om twee huizen verder te kijken bij zijn tante, staan haaks op de verklaring dat ze verzoeker nog steeds willen pakken en doden;

(h) verzoeker en zijn familieleden hebben zich slechts zeer beperkt geïnformeerd over het lot van verzoekers vader, waarbij (i) zij tijdens zijn vermissing niets ondernamen om meer te weten te komen over hem, wat nochtans kan worden verwacht, al is het maar om hun eigen risico beter in te schatten; (ii) zij na het overlijden niets ondernamen om meer te weten te komen over wat er met hem was gebeurd; (iii) verzoeker in België nog contact had met het thuisfront, zodat hij op zijn minst had kunnen proberen om meer te weten te komen, waarbij de verklaring dat zijn familieleden uit schrik niets durven vragen en niets met zijn problemen te maken willen hebben, haaks staat op de vaststelling dat verzoekers paternale oom zich kort na zijn vertrek reeds in het ouderlijk huis vestigde;

(i) wat betreft de discriminatie wegens het deel uitmaken van een minderheidsclan, (i) erkent de commissaris-generaal dat personen die behoren tot de Shanshiclan ernstige moeilijkheden kunnen ondervinden, doch dat uit de landeninformatie blijkt dat de Reer Hamar, waartoe verzoekers clan behoort, meer macht hebben dan de andere minderheidsgroepen; (ii) volstaat het louter behoren tot deze minderheidsgroep niet om een beschermingsnood vast te stellen, waarbij moet worden gekeken naar de individuele omstandigheden; (iii) verzoeker er niet in slaagt een persoonlijke beschermingsnood aannemelijk te maken, waarbij (a) verzoeker deze discriminatie niet aanhaalt wanneer hem gevraagd wordt naar wat hij vreest in geval van een terugkeer, (b) er uit niets blijkt dat de afpersing in de winkel en de incidenten met soldaten iets te maken had met verzoekers clan, (c) verzoeker tijdens de schooltijd werd geslagen en soms uitgescholden, maar dit neemt niet weg dat verzoeker wel degelijk in staat was om scholing te volgen en pas stopte toen zijn vader hem vroeg om samen met hem in de naaiwinkel te komen werken; (d) verzoeker kon, ondanks de aangehaalde discriminatie, in zijn levensonderhoud voorzien, had een huisvesting in een huis met meerdere verdiepen en een compound dat eigendom was van zijn vader.

5.1.5. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.6. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat Al-Shabaab één van de machtigste terroristische groeperingen in Somalië is, dat Al-Shabaab straffeloos kan opereren in gebieden waar de centrale overheid geen controle heeft of verzwakt is, dat Al-Shabaab bekend staat om zijn brute methoden en dat iedereen die ervan wordt verdacht samen te werken met de regeringstroepen of de buitenlandse strijdkrachten een prioritair doelwit van Al-Shabaab vormt. Met deze veralgemeende schetsing van de context van Somalië, gaat verzoeker evenwel volstrekt voorbij aan de uitvoerige overwegingen in de bestreden beslissing, die getuigen van een individueel en zorgvuldig onderzoek van verzoekers persoonlijke situatie. Verzoeker laat na deze pertinente overwegingen, die in de bestreden beslissing kunnen worden gelezen en die door de Raad worden bijgetreden, *in concreto* te weerleggen of hier een nieuw licht op te werpen. Dat Al-Shabaab een machtige terreurorganisatie is, die bruto optreedt tegen personen van wie zij verdenken samen te werken met de regeringstroepen of AMISOM-soldaten, staat niet ter discussie. Wel oordeelde de commissaris-generaal op pertinente wijze dat verzoeker er niet slaagt *in concreto* zijn persoonlijk vluchtrelaas aannemelijk te maken. Het thans louter verwijzen naar algemene overwegingen omtrent Al-Shabaab is, in het licht van de vaststelling dat verzoeker de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt, niet dienstig. Hij blijft in gebreke zijn individuele vervolgingsvrees aannemelijk te maken. Waar verzoeker erop wijst dat de ontvoering en moord op zijn vader op tastbare wijze aantoont dat de bedreigingen van Al-Shabaab die tegen de familie zijn geuit, reëel en zonder genade werden uitgevoerd, gaat verzoeker er andermaal aan voorbij dat de commissaris-generaal op goede gronden heeft vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de ontvoering en executie van verzoekers vader, in de door verzoeker geschetste omstandigheden. De Raad kan, opnieuw, enkel vaststellen dat verzoeker nalaat dienstige argumenten in te brengen tegen de *in concreto* motivering van de commissaris-generaal dienaangaande, die in de bestreden beslissing kan worden gelezen en die door de Raad wordt bijgetreden. Verzoeker kan bezwaarlijk een ongelooftwaardig bevonden gebeurtenis aangrijpen als bewijs van zijn vluchtrelaas.

5.1.7. Waar verzoeker nog wijst op wetenschappelijk onderzoek aangaande de impact van traumatische gebeurtenissen op het vermogen om een chronologisch en coherent relaas te vertellen, dient de Raad vast te stellen dat het louter verwijzen naar onderzoek – dat ook op geen enkele wijze verder wordt toegelicht, laat staan dat enige verwijzing naar de geraadpleegde onderzoeken wordt opgenomen – niet kan volstaan om *in concreto* aan te tonen dat er in hoofde van verzoeker sprake is van een naar behoren vastgesteld geheugenproblematiek, gelinkt aan zijn trauma's. Er ligt geen enkel medisch attest voor, waar een eventuele geheugenproblematiek wordt gediagnosticeerd. Verzoeker kan zich dienaangaande niet beperken tot een zelfdiagnose. Verder heeft verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhouden ook nooit aangegeven dat hij bepaalde elementen niet chronologisch of coherent kon plaatsen, omwille van een geheugenproblematiek. Uit de notities van de persoonlijke onderhouden kan evenmin blijken dat verzoeker op een gegeven moment blokkeerde of op enige andere wijze blij gaf van een getroebleerde mentale staat. Dit veralgemeend betoog kan derhalve de vaststellingen in de bestreden beslissing niet verschonen. In tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen, gaat het ook niet om "*kleine inconsistenties*", doch wel om tegenstrijdigheden met betrekking tot de ontvoering en het overlijden van verzoekers vader. Dergelijks betreft een kernelement in verzoekers vluchtrelaas, waaromtrent kan worden verwacht dat verzoeker coherente verklaringen aflegt, *quod non in casu*.

5.1.8. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.9. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen, zoals deze ook uitgebreid in de bestreden beslissing kunnen worden teruggevonden, ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

5.1.10. Verzoeker gaat verder in zijn verzoekschrift in op zijn lidmaatschap van de minderheidsclan Benadir, dewelke wordt beschouwd als minderwaardig door de dominante clans.

5.1.11. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Benadiri (Reer Hamar) één van de drie etnische minderheden in Somalië betreffen, naast de Bantu en de Bajuni. De Benadiri is een overkoepelende term en wordt over het algemeen niet gezien als een homogene etnische minderheidsgroep. De verschillende groepen hebben een gemengde afkomst van Somalische en andere Arabische, Perzische, Indische of zelfs Portugese herkomst. Veel leden vluchtten uit Somalië in de vroege jaren 1990 en de overblijvende groep is relatief klein. Het leven van Benadiri wordt omschreven als clan-gebaseerd. Hun status in de Somalische maatschappij is fundamenteel verschillend van deze van de Bantu en Bajuni (zie EUAA, "*Somalia: Targeted profiles*" van september 2021, p. 56 en 68-69, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023). De Benadiri genieten enige prestige en huwelijken tussen Benadiri en meerderheidsgroepen komen voor (zie EUAA, "*Somalia: Targeted profiles*" van september 2021, p. 75). De groep is niet zonder macht en is slaagt erin deel te nemen aan het politieke spel met de meerderheidsclans en worden zelden gevisieerd door andere clans (zie EUAA, "*Somalia: Targeted profiles*" van september 2021, p. 69 dat verwijst naar ACCORD, "*Clans in Somalia – Report on a lecture by Joakim Gundel, COI Workshop Vienna, 15 May 2009 (Revised Edition)*", 2009, p. 17-18). Hoewel de Benadiri het in het verleden erg te verduren kregen – in het bijzonder na de burgeroorlog – en het slachtoffer werden van, onder meer, het betalen van smeergeld en afpersing door meerderheidsclan, werden in de recente jaren geen directe veiligheidsbedreigingen tegenover de Benadiri gerapporteerd. In juni 2021 hield de Benadiri gemeenschap in Mogadishu nog een persconferentie om de manipulatie van hun politieke rechten aan te klagen, omdat een minister trachtte aan hun gereserveerde plaatsen in het parlement te komen (zie EUAA, "*Somalia: Targeted profiles*" van september 2021, p. 69). In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om te worden blootgesteld aan vervolging omwille van het behoren tot een etnische minderheidsgroep in het algemeen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals de specifieke minderheidsgroep waartoe de verzoeker behoort, het geslacht, de regio van herkomst, de lokale claddynamiek, enzovoort (zie EUAA, "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023, p. 112). Verzoeker brengt geen landeninformatie bij, die deze beoordeling doorprikt of hier een ander licht op werpt.

5.1.12. Rekening houdend met voormelde landeninformatie, dient de Raad vast te stellen dat er geen sprake is van een systematische vervolging van leden van de Benadiri (Reer Hamar). Verzoeker kan zich derhalve

niet beperken tot het benadrukken dat hij behoort tot voormelde minderheidsgroep en het verwijzen naar de algemene behandeling van deze minderheidsgroep in Somalië door verschillende actoren, teneinde *in casu* een vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling dringt zich op, waarbij de Raad opmerkt dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij een persoonlijke vervolgingsvrees dient te koesteren vanwege het behoren tot de Benadiri. De Raad treedt dienaangaande de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat *“U haalde deze discriminatie immers niet aan wanneer u door het CGVS gevraagd werd wat u vreest in geval van terugkeer, ook niet wanneer u expliciet gevraagd werd of er nog andere redenen zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Somalië (CGVS 1, p. 30; CGVS 2, p. 17). De geloofwaardigheid en ernst van een dergelijke vrees worden hierdoor reeds danig ondermijnd. De zaken die u aanhaalt wijzen er bovendien niet op dat de door u aangehaalde discriminatie dermate zwaarwichtig is om aanzien te worden als vervolging zoals bepaald in de definitie van de vluchtelingenconventie. U geeft aan dat soldaten in uw winkel niet de afgesproken prijs betaalden maar uit niets blijkt dat dit ook maar iets met uw clan te maken had en niet simpelweg een jammerlijk voorval van afpersing uitmaakte (CGVS 2, p. 16). U werd ook eens geslagen aan een moskee en eens in een andere wijk staande gehouden door een soldaat die het blijkbaar grappig vond om tweemaal boven uw hoofd te schieten en u een stamp gaf omdat u uit een andere wijk afkomstig was (CGVS 2, p. 17). Uit deze voorbeelden blijkt echter hoegenaamd niet dat u ernstige problemen ondervond louter omwille van het feit dat u tot de clan Shanshi behoort, laat staan dat u hierdoor vervolging zou dienen te vrezen. Tijdens uw schooltijd werd u ook geslagen door andere kinderen en u werd soms uitgescholden voor korte boom (CGVS 2, pp. 16-17). Dit neemt echter niet weg dat u wel degelijk in staat was om scholing te volgen en pas stopte toen uw vader u vroeg om samen met hem in zijn naaiwinkel te komen werken omwille van de algemene veiligheidssituatie in uw regio (CGVS 1, p. 5). Verder blijkt dat u ondanks de aangehaalde discriminatie in uw levensonderhoud kon voorzien door te werken in de zaak van uw vader en u huisvesting had in een huis met meerdere verdiepen en een compound dat eigendom was van uw vader (CGVS 1, pp. 5, 9-10, 12). De door u geschetste levensomstandigheden zijn dan ook geenszins in overeenstemming met een situatie van vervolging. Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u in het verleden te maken kreeg met (ernstige) discriminatie of doelgerichte vervolging omwille van uw clan, is er geen enkele aanwijzing dat dit in de toekomst wel het geval zou zijn.”* Aangezien geen geloof wordt gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, kan verzoeker zich ook niet op deze omstandigheid beroepen om te stellen dat hij, tevens vanwege het behoren tot de minderheidsgroep, een bijkomend risico loopt op geweldplegingen door Al-Shabaab of een gedwongen rekrutering door hen. Verzoeker brengt geen andere persoonlijke omstandigheden aan die wijzen op een dergelijk individueel risico. Het betoog dat verzoeker bij een terugkeer onvoldoende zou kunnen rekenen op clanbescherming, kan evenmin volstaan. De Raad herhaalt dat uit de landeninformatie niet kan blijken dat leden van de Benadiri minderheidsgroep over het algemeen bescherming behoeven. Waar verzoeker nog verwijst naar voorbeelden van soortgelijke vervolgingen binnen de Benadiri-clan, herhaalt de Raad vooreerst dat verzoeker enkel sociale media posts heeft overgemaakt, die zijn opgesteld in het Somalisch. Er kan op geen enkele wijze worden geverifieerd of deze personen daadwerkelijk het door verzoeker voorgehouden profiel hebben of dat zij vermoord werden, laat staan dat kan worden geverifieerd in welke omstandigheden zij om het leven kwamen. Zelfs aangenomen dat er voorbeelden kunnen worden aangehaald van geweldplegingen tegenover een lid van de Benadiri, volstaat zulks nog niet om een geïndividualiseerde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, wat – gelet op de beschikbare landeninformatie – nog steeds vereist is.

5.1.13. Verzoeker voert nog een uitvoerig betoog aangaande een vrees voor vervolging bij een terugkeer, waarbij Al-Shabaab diegenen die naar het buitenland vluchten nauwlettend in de gaten houden. Terugkeerders zouden kunnen worden beschouwd als verraders of tegenstanders van hun ideologieën. In deze wijst de Raad er echter op dat uit de, in het rechtsplegingsdossier beschikbare, landeninformatie niet blijkt dat terugkeerders systematisch het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker draagt evenmin objectieve landeninformatie aan, die wijst op een dergelijk systematisch risico. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Verzoeker blijft in gebreke *in concreto* aan te tonen dat hij, omwille van zijn terugkeer uit het buitenland, vervolging dient te vrezen. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, kan verder geen geloof worden gehecht aan de problemen die hij stelt te hebben gekend met Al-Shabaab, zodat hij niet kan voorhouden dat hij reeds onder de negatieve aandacht staat van deze groepering en derhalve bij een terugkeer een verhoogd risico loopt.

5.1.14. De Raad onderstreept verder nog dat nergens in de bestreden beslissing wordt voorgehouden dat verzoeker zich in een andere regio in Somalië kan vestigen om zich te onttrekken aan Al-Shabaab. Ook de Raad – die de commissaris-generaal bijtreedt in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vluchtmotieven – houdt dergelijks niet voor. De uiteenzetting in het verzoekschrift onder punt 3.4. aangaande de afwezigheid van een interne beschermingsmogelijkheid is derhalve niet dienstig.

5.1.13. Gelet op voorgaande vaststellingen, kan voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken en is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag

van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral

plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer

zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprikt. De Raad stipt aan dat verzoeker in zijn verzoekschrift de veiligheidssituatie in Mogadishu bespreekt, terwijl zijn regio van herkomst *in casu* Lower Shabelle is. De door verzoeker gedane beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu is dan ook niet dienstig. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker zich beperkt tot het bijbrengen van landeninformatie, die minder recent is dan de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat er in zijn hoofde sprake is van persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In de mate dat hij verwijst naar zijn profiel als terugkeerder, concretiseert hij niet waarom deze omstandigheid zou maken dat hij meer risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.2.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn raadsman en een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens

over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES